

वा० रा०

॥१३३॥

॥ २१ ॥ वेणुद्वयनं वेण्यामुद्वयनयोग्यं ॥ ३० ॥ ३१ ॥ त्वरे त्वरावान्जातइत्यर्थः ॥ ३२ ॥ विवर्धमानं समुद्रतरणायेतिशेषः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

सु० का०

राघवस्त्वांवरारोहेस्वपुरींनयिताध्रुवं ॥ यत्तुरामोविजानीयादभिज्ञानमनिंदिते ॥ २९ ॥ प्रीतिसंजननंतस्यप्रदातुंतत्वमर्हसि ॥ साभि
वीक्ष्यदिशःसर्वावेणुद्वयनमुत्तमं ॥ ३० ॥ मुक्तावस्त्राददौमत्यंमणिमेतंमहाबल ॥ प्रतिगृह्यमणिंदौर्भ्यांतवहेतोरघुप्रिय ॥ ३१ ॥ शि
रसासंप्रणम्येनामहमागमनेत्वरे ॥ गमनेचकृतोत्साहमवेक्ष्यवरवर्णिनी ॥ ३२ ॥ विवर्धमानंचहिमामुवाचजनकात्मजा ॥ अश्रुपूर्ण
मुखीदीनावाष्पगद्गदभाषिणी ॥ ३३ ॥ ममोत्पतनसंभ्रांताशोकवेगसमाहता ॥ मामुवाचततःसीतासभाग्योसिमहाकपे ॥ ३४ ॥
यद्वक्ष्यसिमहाबाहुंरामंकमललोचनं ॥ लक्ष्मणंचमहाबाहुंदेवरंमेयशस्विनं ॥ ३५ ॥ सीतयाप्येवमुक्तोहमब्रुवंमैथिलींतथा ॥ पृष्ठमा
रोहमेदेविक्षिप्रंजनकनंदिनि ॥ ३६ ॥ यावत्तेदर्शयाम्यद्यसुग्रीवंसलक्ष्मणं ॥ राघवंचमहाभागेभर्तारमसितेक्षणे ॥ ३७ ॥ साब्रवी
न्मांततोदेवीनैषधमैमहाकपे ॥ यत्तेपृष्ठंसिषेवेहंस्ववशाहरिपुंगव ॥ ३८ ॥ पुराचयदहंवीरस्पृष्टागात्रेपुरक्षसा ॥ तत्राहंकिंकरिष्यामि
कालेनोपनिपीडिता ॥ ३९ ॥ गच्छत्वंकपिशार्दूलयत्रतौनृपतेःसुतौ ॥ इत्येवंसासमाभाष्यभूयःसंदेष्टुमास्थिता ॥ ४० ॥ हनूमन्सिंह
संकाशौतावुभौरामलक्ष्मणौ ॥ सुग्रीवंचसहामात्यंसर्वानब्रूयाअनामयं ॥ ४१ ॥ यथाचसमहाबाहुर्मतारयतिराघवः ॥ अस्मादुः
खांबुसंरोधात्तत्त्वमारुह्यातुमर्हसि ॥ ४२ ॥ इदंचतीव्रंममशोकवेगंरक्षोभिरेभिःपरिभर्त्सनंच ॥ ब्रूयास्तुरामस्यगतःसमीपंशिवश्वते
ध्वास्तुहरिप्रवीर ॥ ४३ ॥

॥ ३८ ॥ कालेनोपनिपीडिता परायत्तेतिशेषः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥

॥१३३॥